

ПЪСЕНЬ ЗА ЧОВЪКА

Ние спориме
 двама съсъ дама
 на тема:
„Човѣкътъ въвъ новото време“

А дамата сонната, знаете —
тропа, нервира се,
 даже проплаква.
Залива ме съ кални потоци
 отъ ропоть
и градъ отъ словесна
 атака.

— Почакайте, казвамъ, — почакайте,
 нека. . .

но тя ме прекъсва сърдито:
„Ахъ, моля запрете,
 азъ мразя човѣка.
Не струва той ваща защита“.

„Азъ четохъ какъ нѣкой
 насѣкалъ съ секира,